

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूद्वारा दुःखधामको संन्यास गराउन , यही हो बेहदको संन्यास।”

प्रश्न:- ती संन्यासीहरूको संन्यास र तिमी संन्यासमा मुख्य अन्तर के छ?

उत्तर:- ती संन्यासीहरू घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन् तर तिमी घरबार छोडेर जंगलमा जाँदैनौ। घरमा रहेर पनि सारा दुनियाँलाई काँडाको जंगल सम्झन्छौ। तिमीले बुद्धिद्वारा सारा दुनियाँको संन्यास गर्छौ।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई दिनहुँ सम्झाउनु हुन्छ किनकि आधाकल्पका बेसमझ हुन् नि। त्यसैले सधैं सम्झाउनु पर्छ। सबै भन्दा पहिला त मनुष्यलाई शान्ति चाहिएको छ। आत्माहरू सबै वास्तवमा रहनेवाला पनि शान्तिधामका हुन्। बाबा त हुनुहुन्छ नै सदैव शान्तिको सागर। अहिले तिमी शान्तिको वर्सा प्राप्त गरिरहेका छौ। भन्छन् नि शान्ति देवा... अर्थात् हामीलाई यस सृष्टिबाट आफ्नो घर शान्तिधाममा लिएर जानुहोस् अथवा शान्तिको वर्सा दिनुहोस्। देवताहरूको अगाडि अथवा शिवबाबाको अगाडि गएर भन्छन्- शान्ति दिनुहोस् किनकि शिवबाबा हुनुहुन्छ शान्तिका सागर। अहिले तिमी शिवबाबाबाट शान्तिको वर्सा लिइरहेका छौ। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै तिम्रोलाई शान्तिधाममा जानु छ अवश्य। याद गरेनौ भने पनि अवश्य जान्छौ। याद त्यसैले गर्छौ- पापको बोझ जुन शिरमा छ त्यो खतम होस्। शान्ति र सुख मिल्छ एक बाबाबाट किनकि उहाँ सुख र शान्तिको सागर हुनुहुन्छ। त्यो चीज नै मुख्य हो। शान्तिलाई मुक्ति पनि भनिन्छ र फेरि जीवनमुक्ति र जीवनबन्धन पनि छ। अहिले तिमी जीवनबन्धनबाट जीवनमुक्त भइरहेका छौ। सत्ययुगमा कुनै बन्धन हुँदैन। गायन पनि छ- सहज जीवनमुक्ति वा सहज गति-सद्गति। अब दुवैको अर्थ तिमी बच्चाहरूले बुझ्नेका छौ। गति भनिन्छ- शान्तिधामलाई, सद्गति भनिन्छ सुखधामलाई। सुखधाम, शान्तिधाम फेरि यो हो दुःखधाम। तिमी यहाँ बसेका छौ, बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! शान्तिधाम घरलाई याद गर। आत्माहरूले आफ्नो घरलाई भुलेका छन्। बाबा आएर योद दिलाउनु हुन्छ। सम्झाउनु हुन्छ- हे रुहानी बच्चाहरू! तिमी घर जान सक्दैनौ, जबसम्म मलाई याद गर्दैनौ। यादबाट तिम्रो पाप भस्म हुन्छ। आत्मा पवित्र बनेर फेरि आफ्नो घर जान्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो अपवित्र दुनियाँ हो। एकजना पनि पवित्र मनुष्य छैनन्। पवित्र दुनियाँलाई सत्ययुग, अपवित्र दुनियाँलाई कलियुग भनिन्छ। राम राज्य र रावण राज्य। रावण राज्यबाट अपवित्र दुनियाँ स्थापना हुन्छ। यो बनिबनाउ खेल हो नि। यो बेहदका बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, उहाँलाई नै सत्य भनिन्छ। सत्य कुरा तिमी संगममा नै सुन्छौ फेरि तिमी सत्ययुगमा जान्छौ। द्वापरदेखि फेरि रावण राज्य सुरु हुन्छ। रावण अर्थात् असुर। असुरले कहिल्यै सत्य बोल्न सक्दैन, त्यसैले यसलाई ‘झुटो माया, झुटो काया’ भनिन्छ। आत्मा पनि झुटो छ भने शरीर पनि झुटो छ। आत्मामा संस्कार भरिन्छ नि। ४ धातुहरू हुन्छन् नि- सुन-चाँदी-तामा-फलाम... सबै खाद निस्किएर जान्छ। बाँकी सच्चा सुन तिमी बन्छौ यस योगबलबाट। तिमी जब सत्ययुगमा हुन्छौ तब सच्चा सुन नै हुन्छौ। फेरि चाँदी भएपछि चन्द्रवंशी भनिन्छ। फेरि तामाको, फलामको खाद पर्छ द्वापर-कलियुगमा। फेरि योगबाट तिमीमा जुन चाँदी, तामा, फलामको खाद परेको छ, त्यो निस्किएर जान्छ। पहिला त तिमीहरू सबै आत्माहरू शान्तिधाममा हुन्छौ फेरि पहिला-पहिला आउँछौ सत्ययुगमा, त्यसैले त्यसलाई गोल्डन एजड भनिन्छ। तिमी सच्चा सुन हो। योगबलबाट सारा खाद निस्किएर बाँकी सच्चा सुन बन्छ। शान्तिधामलाई गोल्डन एजड भनिँदैन। गोल्डन एजड, सिलवर एजड, कपर एजड यहाँ भनिन्छ। शान्तिधाममा त शान्ति छ। आत्माले जब शरीर लिन्छ तब गोल्डन एजड भनिन्छ फेरि सृष्टि नै गोल्डन एजड बन्छ। सतोप्रधान ५ तत्त्वबाट शरीर बन्छ। आत्मा सतोप्रधान छ भने शरीर पनि सतोप्रधान हुन्छ। फेरि अन्त्यमा आएर आइरन एजड शरीर मिल्छ किनकि आत्मामा खाद पर्छ। त्यसैले गोल्डन एजड, सिलभर एजड यस सृष्टिलाई भनिन्छ।

अब बच्चाहरूले के गर्नु छ? सबै भन्दा पहिला शान्तिधाम जानु छ, त्यसैले बाबालाई याद गर्नु छ, अनि मात्र तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। यसमा समय त्यति नै लाग्छ, जति समय बाबा यहाँ रहनुहुन्छ। उहाँले सत्ययुगमा पार्ट नै लिनुहुन्न। त्यसैले आत्मालाई जब शरीर मिल्छ तब गोल्डन एजड जीव आत्मा भनिन्छ। यस्तो भनिँदैन गोल्डन एजड आत्मा। होइन, गोल्डन एजड जीवात्मा फेरि सिलभर एजड जीवात्मा हुन्छ। त्यसैले

तिमी यहाँ बसेका छौ, तिमीलाई शान्ति पनि छ भने सुख पनि मिल्छ। अब के गर्नुपर्छ? दुःखधामको संन्यास। यसलाई भनिन्छ- बेहदको संन्यास। ती संन्यासीहरूको हो हृदको संन्यास, घरबार छोडेर जंगलमा जान्छन्। उनीहरूलाई यो थाहा छैन- सारा सृष्टि नै जंगल हो। यो काँडाको जंगल हो। यो हो काँडाको दुनियाँ, त्यो हो फूलको दुनियाँ। गर्न त उनीहरूले संन्यास गर्छन् तर फेरि पनि काँडाको दुनियाँमा, जंगलमा शहरबाट टाढा-टाढा गएर रहन्छन्। उनीहरूको हो निवृत्ति मार्ग, तिमी हो प्रवृत्ति मार्ग। तिमी पवित्र जोडी थियौ, अहिले अपवित्र बनेका छौ। त्यसलाई गृहस्थ आश्रम पनि भनिन्छ। संन्यासीहरू त आउँछन् नै पछि। इस्लामी, बौद्धी पनि पछि आउँछन्। क्रिश्चियन भन्दा केही पहिला आउँछन्। त्यसैले यो वृक्षलाई पनि याद गर्नु छ, चक्रलाई पनि याद गर्नु छ। बाबा कल्प-कल्प आएर कल्पवृक्षको ज्ञान दिनुहुन्छ किनकि स्वयं बीजरूप हुनुहुन्छ, सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। त्यसैले कल्प-कल्प आएर कल्प वृक्षको सारा रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। तिमी आत्मा हो तर तिमीलाई ज्ञानको सागर, सुखको सागर, शान्तिको सागर भनिदैन। यो महिमा एकै बाबाको हो जसले तिमीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ। बाबाको यो महिमा सदैवको लागि हो। सदैव उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ र निराकार हुनुहुन्छ। केवल थोरै समयको लागि आउनु हुन्छ पावन बनाउन। सर्वव्यापीको त कुरै छैन। तिमीलाई थाहा छ- बाबा सदैव त्यहाँ नै रहनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा सदैव उहाँलाई नै याद गर्छन्। सत्ययुगमा त याद गर्ने आवश्यकता नै रहँदैन। रावण राज्यमा तिमी रून् सुरु हुन्छ, उहाँ नै आएर सुख-शान्ति दिनुहुन्छ। त्यसैले अशान्तिमा उहाँको याद आउँछ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- हर ५ हजार वर्षपछि म आउँछु। आधाकल्प हुन्छ सुख, आधाकल्प हुन्छ दुःख। आधाकल्प पछि नै रावण राज्य सुरु हुन्छ। यसमा पहिलो नम्बर मूल हो देह-अभिमान। त्यसपछि नै फेरि अरु-अरु विकार आउँछन्। अब बाबा सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ, देही-अभिमानि बन। आत्माको पनि पहिचान चाहिन्छ। मनुष्यले त केवल भन्छन्- आत्मा भृकुटीको बीचमा चम्कन्छ। अहिले तिमीले जानेका छौ- त्यो हो अकालमूर्त, त्यस अकालमूर्त आत्माको तख्त यो शरीर हो। आत्मा बस्छ पनि भृकुटीमा। अकालमूर्तको यो तख्त हो, सबै चैतन्य अकाल तख्त हो। त्यो अकाल तख्त होइन जुन अमृतसरमा काठद्वारा बनाइदिएका छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबैको आ-आफ्नो अकाल तख्त छ। आत्मा आएर यहाँ विराजमान हुन्छ। सत्ययुग होस् या कलियुग होस्, आत्माको तख्त हो नै मनुष्य शरीर। त्यसैले कति अकाल तख्त छन्? जति पनि मनुष्यमात्र छन् अकाल आत्माहरूका तख्त हुन्। आत्माले एउटा तख्त छोडेर तुरुन्त अर्को लिन्छ। पहिला सानो तख्त हुन्छ फेरि ठूलो हुन्छ। शरीररूपी तख्त सानो ठूलो हुन्छ, त्यो काठको तख्त जसलाई सिखहरूले अकाल तख्त भन्छन्, त्यो सानो ठूलो हुँदैन। यो कसैलाई पनि थाहा छैन- सबै मनुष्यमात्रको अकाल तख्त यो भृकुटी हो। आत्मा अकाल छ, कहिल्यै विनाश हुँदैन। आत्मालाई तख्त भिन्न-भिन्न मिल्छन्। सत्ययुगमा तिमीलाई ठूलो फस्टक्लास तख्त मिल्छ, त्यसलाई गोल्डन एजड भनिन्छ। फेरि त्यो आत्मालाई सिल्भर, कपर, आइरन एजड तख्त मिल्छ। फेरि गोल्डन एजड तख्त चाहियो भने अवश्य पवित्र बन्नुपर्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गरौं भने तिमी खाद निस्कन्छ। फेरि तिमीलाई यस्तो दैवी तख्त मिल्छ। अहिले ब्राह्मण कुलको तख्त छ। पुरुषोत्तम संगमयुगको तख्त छ, फेरि म आत्मालाई यो देवताको तख्त मिल्छ। यी कुरा दुनियाँका मनुष्यले जानेका छैनन्। देह-अभिमानमा आएर एक अर्कोलाई दुःख दिइरहन्छन्, त्यसैले यसलाई दुःखधाम भनिन्छ। अब बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- शान्तिधामलाई याद गर, जुन तिमी असली निवास-स्थान हो। सुखधामलाई याद गर, यसलाई भुल्दै जाऊ, यसबाट वैराग्य। यस्तो पनि होइन संन्यासीहरूले जसरी घरबार छोड्नु छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- त्यो एकतर्फ ठीक छ, अर्कोतर्फ खराब छ। तिमी त राम्रो मात्रै छ। उनीहरूको हठयोग राम्रो पनि छ, खराब पनि छ किनकि देवताहरू जब वाममार्गमा जान्छन् तब भारतलाई थमाउनको लागि पवित्रता अवश्य चाहिन्छ। त्यसमा पनि मदत गर्छन्। भारत नै अविनाशी खण्ड हो। बाबाको पनि यहाँ आगमन हुन्छ। त्यसैले जहाँ बेहदका बाबा आउनु हुन्छ त्यो सबै भन्दा ठूलो तीर्थ स्थल भयो नि। सबैलाई सद्गति बाबा नै आएर गर्नुहुन्छ, त्यसैले भारत नै उच्च भन्दा उच्च देश हो।

मूल कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यादको यात्रामा रहने गर। गीतामा पनि 'मनमनाभव' शब्द छ तर बाबा कुनै संस्कृत त बेताउनुहुन्न। बाबाले मनमनाभवको अर्थ सम्झाउनु हुन्छ। देहका सबै धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर। आत्मा अविनाशी हो, त्यो कहिल्यै सानो ठूलो हुँदैन। अनादि-अविनाशी पार्ट भरिएको छ। ड्रामा बनेको छ। अन्त्यमा जो आत्माहरू आउँछन् उनीहरूको पार्ट धेरै कम हुन्छ। बाँकी समय शान्तिधाममा रहन्छन्। स्वर्गमा त आउन सक्दैनन्। अन्त्यमा आउनेले त्यहीँ थोरै सुख, त्यहीँ थोरै दुःख पाउँछ। जसरी दीपावलीमा लामखुट्टे कति धेरै निस्कन्छन्, बिहान उठेर हेरौं भने सबै मरेका हुन्छन्। त्यस्तै मनुष्यको

पनि यस्तै हुन्छ। अन्त्यमा आउनेहरूको के महत्त्व हुन्छ। जनावरजस्तै ठहरिए। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ। मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष सानोबाट ठूलो, ठूलोबाट सानो कसरी हुन्छ। सत्ययुगमा कति थोरै मनुष्य, कलियुगमा वृद्धि भएर कति ठूलो वृक्ष हुन्छ। मुख्य कुरा हो, बाबाले इशारा दिनुभएको छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै म एकलाई याद गर। ८ घण्टा यादमा रहने अभ्यास गर। याद गर्दै गर्दै अन्त्यमा पवित्र बनेर बाबाको पासमा गयो भने छात्रवृत्ति पनि मिल्छ। यदि पाप रह्यो भने फेरि जन्म लिनुपर्छ। सजाय खान्छन् फेरि पद पनि कम हुन जान्छ। हिसाब-किताब चुक्ता त सबैलाई गर्नु छ। जति पनि मनुष्यमात्र छन् अहिलेसम्म पनि जन्म लिइरहन्छन्। यस समयमा देख्छौं हिन्दुहरू भन्दा क्रिश्चियनको संख्या बढी छ। उनीहरू फेरि पनि समझदार छन्। देवताहरू त १०० प्रतिशत समझदार थिए, जो अहिले फेरि बेसमझ बनेका छन् किनकि यिनीहरूले नै १०० प्रतिशत सुख पाउँछन् भने यिनीहरूले नै १०० प्रतिशत दुःख पनि पाउँछन्। उनीहरू त आउँछन् नै अन्त्यमा।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ क्रिश्चियन राजवंशको कृष्ण राजवंशसँग सम्बन्ध छ। क्रिश्चियनले राज्य छिने फेरि क्रिश्चियन राजवंशबाट नै राज्य मिल्नु छ। अहिले क्रिश्चियनको जोड छ। उनीहरूलाई भारतबाट नै मदत मिल्छ। अहिले भारतमा अकाल भएको बेलामा रिटर्न सेवा भइरहेको छ। यहाँबाट धेरै धन, धेरै हीरा-जुहारत आदि त्यहाँ लिएर गएका छन्। धेरै धनवान बनेका छन्। त्यसैले अहिले फेरि धन दिइरहेका छन्। उनीहरूलाई मिल्नु त छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई त कसैले चिन्दैनन्। यदि चिन्ने हो भने त आएर राय लिने थिए। तिमी हो ईश्वरीय सम्प्रदाय, जो ईश्वरको रायमा चल्छौ। उनीहरू नै फेरि ईश्वरीय सम्प्रदायबाट दैवी सम्प्रदाय बन्छन्। फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र सम्प्रदाय बन्छन्। अहिले हम सो ब्राह्मण, फेरि हम सो देवता...। 'हम सो' को अर्थ हेर कति राम्रो छ। यो बाजालीको खेल हो जसलाई बुझ्न धेरै सजिलो छ। तर मायाले भुलाइदिन्छ, फेरि दैवी गुणबाट आसुरी गुणमा लिएर आउँछ। अपवित्र बन्नु आसुरी गुण हो नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) छात्रवृत्ति लिनको लागि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कम्तीमा ८ घण्टा बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ। यादको अभ्यासबाट नै पाप काटिन्छ र सत्ययुगी तख्त मिल्छ।

२) यस दुःखधामबाट बेहदको वैराग्य राखेर आफ्नो असली निवास स्थान शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ। देह-अभिमानमा आएर कसैलाई दुःख दिनु छैन।

वरदान:- रुहानी प्रियतम को आकर्षणमा आकर्षित भएर मेहनतबाट मुक्त हुने रुहानी प्रियतमा भव प्रियतम आफ्ना हराएका आशिकहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। रुहानी आकर्षणद्वारा आकर्षित भएर आफ्नो सच्चा प्रियतमलाई जान्यो, पायो, यथार्थ ठेगानामा पुग्यो। जब यस्ता प्रियतमाहरू यस प्रेमको रेखाभिन्न पुग्छन् तब अनेक प्रकारका मेहनतबाट छुट्छन् किनकि यहाँ ज्ञान सागरका स्नेहका लहर, शक्तिका लहर आदिले सदाको लागि ताजा गरिदिन्छ। यो मनोरञ्जनको विशेष स्थान, मिल्ने स्थान तिमी प्रियतमाहरूको लागि प्रियतमले बनाउनुभयो।

स्लोगन:- एकान्तवासी बन्नको साथ-साथ एकनामी र इकोनोमीवाला (मितव्ययी) बन।